

SKANDINAVISKE CANADIENSAREN.
Prenumerationspris:
Ett år \$1.50 — Sex måneder \$0.75
Ett år till Skandinavien \$2.00
Ett halvt år till do. \$1.00
adress: EMANUEL ÖHLEN, Manager,
P. O. Box 642, Winnipeg, Man.,
Canada.

SKANDINAVISKE CANADIENSAREN.
(SCANDINAVIAN CANADIAN.)
A Religious Political weekly Journal,
published in Winnipeg, Man., Canada
by EMANUEL ÖHLEN,
181 Rupert st. East, Winnipeg
Man., Canada.

SKANDINAVISKE CANADIENSAREN

KRISTLIG OCH POLITISK VECKOTIDNING.

Löp. No. 106. — ARG. 7.

WINNIPEG, MAN. 25 AUGUSTI 1893.

No. 34—LÖSN. 5 CTS.

BRUDENS LÄNGTAN.

Mel. Alpfickan.

Från ensliga dalen här nere i Kedar
Jag blickar med längtan mot hem-
landets kust,
Ty der bakom solbrända öknar och
hedar
Min brudgumme finnes, min glädje,
min lust.

Han skrivit ett snart återkomma
och hemta från jorden sin brud,
"Sin kära, sin dufva, sin fromma"
Till salig förening hos Gud.

Från tältluckans öppning jag mär-
ker en ljusning,
En strimma af purpur på Österens
sky,
Och ängsliga hjertat slår raskt af
fortjusning.

Ty sällhetens morgon för mig bör-
jar gry.
Jag snart genomlycklig mig känner,
Får se honom såsom han är,
Och evigt skall bland hans vänner
Och glömska bort tidens besvär.

O Jesus, min brudgum, haf tack att
du längtar
Långt mera än jag efter bröllorets
stund!
Jag därför och tåligt den dagen in-
väntar,
Ty du bryter aldrig ingånget för-
bund.

Din väntan min kärlek blott öke
Och skärpe min trosblick på dig!
Mitt allt uti dig jag blott söke,
Att du må få helt rå om mig!

KRISTI TILDKOMMELSE.

Jerusalems förstöring, Kristi till-
kommelse och världens ända år yrar
Frälsares samtalsämnen med sina
lärjungar kort före hans slutliga li-
dande. Evangelisterna Matheus,
Markus och Lukas berättar utför-
ligt derom, såsom vi se i slutet af
deras evangelium. Och fastän dessa
tilldragelser skildras af Herren om
hvarannat, så är det dock icke
svårt att se, det han beskriver tre
särskilda världshändelser, som kom-
ma att afsluta hvar sin tidsperiod,
och hvarvid den föregående före-
bildar den kommande. Så se vi,
att Jerusalems förstöring galler för-
nämligast judafolket, Kristi till-
kommelse de trogna och världens
ände alla människor. Det är om
Kristi tillkommelse vi här nedan
vilja tala några ord.

Med Kristi tillkommelse mena vi
naturligtvis icke hans tillkommelse
i köttet eller hans människoblif-
vande. En sådan kunde han ju
icke själf tala om såsom kommande,
och vi tro lika litet att Kristus
kommer att födas två gånger, som
någon annan kommer att göra det.
Men att densamme Herren Jesus
Kristus, som en gång uppträdde i
ringhet och som bar våra synder i
sin lekamen upp på korset, skall åter
uppenbaras i härlighet och regera
öfver ett rike, som vid hans första

ankomst icke ville erkänna honom
som konung — se det är Bibelns
samstämmiga vittnesbörd. Ja, det
gifves ingen särskild läropunkt i
den kristna trosläran, som så ofta
outalas i den heliga skrift, som
just denna. Ingenting är heller
mera naturligt, ty dermed är Jesu
vänners fulla sällhet förenad. När
Herren skulle skiljas från de sina,
tröstade han dem med loftet att
snart komma igen. Så säger han:
"Om jag än går och bereder eder
rum, skall jag komma igen och ta-
ga eder till mig; på det att, hvar-
est jag är, der skolen I och vara."
(Joh. 14: 3.) Och då han gick från
dem, och de sågo upp efter honom,
fingo de denna sista hälsning: "Den-
ne Jesus, som är upptagen från eder
i himmelen, han skall på samma sätt
komma, som I hafven sett honom
uppfara till himmelen." (Apg. 1: 11.)
De heliga apostolerna peka därför
oupphörligt i sina bref dit, och Je-
su vännerna hafva städe med läng-
tan sett efter honom, ja stundom
så, att de åsidosatt de världsliga
görömlen. Paulus varnar därför
de troende Tessalonikerna att "icke
syssla med mångahanda och drif-
va fåfängt, utan arbeta och i
stillhet äta sitt eget bröd." (2
Tess. 3: 11-12. Men om och om
igen tränger sig denna suck fram
ur de trognas bröst: "Kommer du
ej snart? Kommer du ej snart?"
Sjelfva den Helige Ande suckar:
"Kom Herre Jesus!" (Uppb. 22: 17.)
Och på denna längtansfulla fråga
svarar han åter och åter: "ja; jag
kommer snart." (Uppb. 22: 2.)

Men hvarför låter han oss vänta
så länge, innan han kommer? A-
postolerna väntade få se honom kom-
ma tillbaka, de helige hafva under
alla de flydda århundradena väntat,
men ändå dröjer han. Hvarför?
Petrus svarar: "Herren försammar
sig icke med afseende på sitt löfte,
såsom somliga anse det vara för-
summelse, utan han är lärfmodig
mot oss, emedan han icke vill, att
några skola förgås, utan att alla
skola komma till sinnesändring."
De helige ha aldrig förlorat på det,
att de väntat sin Mästare. Det är
i alla fall bättre att vänta på ho-
nom än vänta på döden. Döden är
och blir ingenting annat än en fö-
ende; Herren Jesus deremot deras
vän, deras brudgum, deras allt.
Han är det som dödt för dem, som
gifvit dem det lefvande hoppet ge-
nom sin uppståndelse från de döda,
och som en gång skall komma att
föra dem till sin härlighet. "Han
skall komma att förklaras i alla
heliga och underliga vara i alla dem
som tro." "Och hvad han lofvat,
det håller han visserligen". När
derför en själ väntar sin Herres an-
komst, så väntar han något stort
och visst. Må därför alla hans
barn vara redo, ty han kommer "den
stund vi icke förmoda. Salig är
den tjänare, som han finner vakande,
när han kommer". (Math. 24:
44-46.)

Huru skall det då komma att se
ut på jorden vid Herrens tillkom-
melse? Svar: då som nu. Herren

svarar själf: Men såsom Noaks da-
gar voro, så skall ock människoso-
nens tillkommelse vara. Ty såsom
de voro i dagarna före floden: de
åto och drucko, gifte och bortgifte
sig intill den dagen då Noak gick
in i arken, och de visste ingenting,
förrän floden kom och tog bort dem
alla; så skall ock människosonen
tillkommelse vara. Då skola två
vara ute på marken; den ene uppt-
ages och den andre kvarlemnas.
Två kvinnor skola mala på qvarnen,
den ena upptages, den andra kvar-
lemnas". (Math. 24: 37-41.) "Två
skola ligga i en säng, den ene skall
upptagas, den andra kvarlemnas".
(Luk. 17: 34.) Det blir i sanning
en betydelsefull dag, när Herren
samlar de sina till sitt möte. O,
hvilket möte det då bliver, det sa-
ligaste af alla möten! Man mötes
för att aldrig mera skiljas, hvar-
ken från sin Frälsare eller nåde-
sysskonen! Paulus beskriver det
så skönt i 1 Tess. 4: 15-18: "Vi,
som lefva, som äro kvarlemnade,
ända till Herrens tillkommelse,
skola icke komma före de älsom-
nade. Ty Herren själf skall
med anskri, med en öfverengels
röst och med Guds basun fara ned
från himmelen, och de i Kristus
döda skola först uppstå. Sedan
skola vi, som lefva, som äro kvar-
lemnade, bortföras tillika med dem
bland skyar Herren till möte i luf-
ten; och så skola vi alltid vara med
Herren."

Men huru skall det då gå med de
andre, som icke tro i Guds ende
sots namn, vid hans uppenbarelse?
Vi ha sett i det föregående, att de
levande "lemnas kvar". Och om
de ogodaktiga döda heter det i Uppb.
20: 5: "Men de andra döda blefvo
icke lefvande, förrän tusen åren
blifvit fulländade". De ha ingen
del i de rättfärdigas uppståndelse,
eller uppståndelsen till lif; de ha
intet godt att uppstå till, därför låter
Herren dem vänta tusen år längre.
O, hvilken kärlekrik Frälsare!
Är han icke värd att höra till både
i tid och evighet? Derför kom!
Salig och helig är den, som hafver
del i den första uppståndelsen; öf-
ver dessa har den andra döden ingen
agt, utan de skola vara Guds och
Kristi prester och skola regera med
honom i tusen år". (Uppb. 20: 6.)
"Hvar och en skall uppstå i sin ord-
ning: Först Kristus såsom först-
lingen, derfter de som tillhöra Kris-
tus, vid hans tillkommelse, sedan
ändan, då han öfverlemnar riket
åt Gud och Fadren". (1 Kor. 15: 23-
24.)

Kunna de sa kvarlemnade
frälsas under det tusenåriga riket
eller blifva de för alltid borta från
Herren? — Det får vi se då. Må
vi nu i stället se till, att vi icke al-
lenast äro Guds barn, utan äfven
vakande, till dess han kommer. Vi
förlora annars för mycket. Det be-
rättas ju om de fem fåvitska jung-
frurna, att då de ville in, så kommo
de icke. Läs själf Math. 25: 1-13,
så får du bättre svar att lita på, än
mitt. Ingen annan än han har Da-

vids nycklar." Han öppnar och in-
gen tillsluter, och han tillsluter och
ingen öppnar". (Uppb. 3: 7.)

När skall då Herren Kristus
komma igen? Sjelf har han gifvit
oss ett så tydligt svar, som vi kun-
nat få. "Vaken derfor", säger han,
"ty I veten hvarken dagen eller
stunden, när människosonen kom-
mer". (Math. 25: 13.) Och det sista
han helsade oss med var: "Se, jag
kommer snart!" (Uppb. 22: 20.)
Men en annan fråga är, huruvida
han skall hemta sin brud före eller
efter den antikristiska vedermö-
dan. I hvilket fall som helst, har
han lofvat vara "när de sina i nö-
den och taga dem ut och låta dem
till ära komma". Man hör ofta på-
stås, att såsom Kristus gjordes full-
kommen genom sitt lidande, så
skall också hans brud fullkommas
på samma sätt; men hans lidande
var ett frälsningslidande och något
sådant blir aldrig en människas.
När derfor Herren i Luk. 21: 36
efter att ha talat om vedermödan
på jorden, säger: "Vaken derfor,
hvarje stund bedjande, att I mån
aktas värdiga att undfly allt detta,
som skall komma och ställas inför
människosonen," så ser det ut, som
om han skulle hemta henne före.
Och den, som något blifvit känd
med sin Frälsare, har icke heller
svårt att tro honom derom. Till
församlingen i Filadelfia, som kan-
ske mest af alla har den största
tillämpningen på vår tidsålder,
skriver Herren: "Eftersom du har
bevarat mitt, lämnas ord, skall jag
ock bevara dig för frestelsens stund,
som skall komma öfver hela ver-
lden, till att fresta dem som bo
på jorden. Se, jag kommer snart; håll
fast hvad har, på det ingen må ta
gura din krona!" (Uppb. 3: 10-11.)
Hvad menas då med "att om möj-
ligt vore, skulle äfven de utvalda
förörda blifva," om alla troende
undandryckas? — Med de "utvalda"
menas Israels folk och det får nog
lemnas kvar. "Men så varder hela
Israel salig, ty de skola se upp till
honom, som de hafva genomstun-
git". Men hvad de gå miste om är
det stora bröllopet. Och det är äf-
ven hvad du går miste om, ifall du
icke hörsammar bjudningen, utan
föraktar både den och bröllopsklä-
derna. Kommen, ty allt är nu re-
do: Kommen till bröllopet!

CANADA NYHETER.

BRANDON. Val till riksdagsman
i Brandon distriktet efter riksdags-
man W. A. McDonald, oppositionens
ledare i Manitoba parlamentet, men
hvilken val af domstolen förklarades
upphäfdt, på grund af mut-
ningar, gjorda af hans agenter vid
senaste valet, skall försiggå. Rege-
ringen har bestämt, att nomination
skall ega rum fredagen den 1 sep-
tember och valet en vecka senare.
Som kandidater uppträda ofvan-
nämnda W. A. McDonald för opposi-
tion samt f. d. borgmästaren,
grosshandlande Chas Adams för
nuvarande, Greenway, regeringen.

FLEMING. En mindre hagelskur
drog fram öfver trakten sistlidne
vecka dock utan att göra någon
skada. Större skada åstadkommer
deremot C. P. R.-expressståget längs
efter hela banlinjen. Öfverallt an-
tänder det nämligen prärien och
förstör icke allenast betet utan af-
ven hundratals ton af hö, samlat
för vinterbehof. Det är dock att
hoppas, att jernvägsbolaget ersätter
skadan.

GRISWOLD. Hafre tröskades här-
städes redan den 9 denes. Detta
var den första denna säsong. Tem-
peraturen var 106 gr. i skuggan.

HASTINGS, Ont. En 17-års yng-
ling blef vid lassning af hö den 16
dennes stucken med högafveln i bröstet,
så att han nedföll död.

NEEPAWA. Denna stad hade 1889
en folkmängd af 543 personer, 1890
630, 1891 733, 1892 811 och 1893
965 personer. Således ett jemt
framåtskridande.

MONTREAL. Hastigaste resan mel-
lan Liverpool och Montreal i år
gjordes af Beaver Linien angare
Lake Superior, som afgick från Li-
verpool den 12 augusti på aftonen
och anlände till Montreal den 21
augusti. Tiden utgjorde något öf-
ver 8 dygn, inberäknadt 3 timmar,
då fartyget fick ligga stilla för
tjocka.

OTTAWA. F. d. ingenjören i De-
partementet för Allmänna arbetena
som dömdes till fängelsestraff för
förfalskning, frigafs från fängelset
i tisdags. Hans straffid var icke
ute förrän den 16 sept., men på
grund af helsoskäl blef han frigif-
ven, innan tiden var tilländalupen.

REGINA. Nord Westerns parla-
ment är nu församladt härstädes.
Ett af dess första åtgöranden var
att tillsätta en kommité, som skulle
undersöka saken mot förrymde
rikslagsmännen för Whitewood di-
striktet, D. Campbell och härom rap-
portera till parlamentet, som derefter
vill vidtaga åtgärder för att få
platsen besatt.

RAT PORTAGE. Ontarios Premi-
er minister, Sir Oliver Eowat, har i
Jessa dagar afgagt besök till Rat
Portage, Keewatin samt Rainy Ri-
ver distriktet.

TORONTO. En pastor G. M.
Wrang härstädes, höll nyligen
gudstjänst vid Point Au Pis, hvari
bland andra 400 aristokratiska
New Yorkfamiljer voro närvaran-
de. I bönen för den kungliga fa-
miljen gaf han presidenten Cleve-
land platsen före Prinsen af Wales,
hvilket uppväckte de Canadiska
kyrkomedlemmarnes ilska. Hvar
grälet slutade förmler ej historien.

WINNIPEG. Strjken på Mani-
toba Nord Western jernvägen sluta-
de, dess bättre, snart. Innestå-
ende köerna hafva utbetalts och
arbetet återupptogs genast.

Frälsningsarmen i Winnipeg
har inköpt Baptist kyrkan på Ru-
pert street för ett pris af \$9,750
och kommer nu att dit förlägga
sitt högvarter.